

Sygn. akt II Ca 793/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

Sędziowie: SO Maria Kolcz

SO Piotr Rajczakowski

Protokolant: Agnieszka Ingram-Ciesielska

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2014 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. B.**

przeciwko (...) **SA w W.**

o zapłatę 20.000 zł

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 18 czerwca 2014r., sygn. akt I C 210/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.000 zł podwyższa do 10.000 (dziesięć tysięcy złotych) zł (pkt I) oraz zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki 600 zł 50 gr tytułem kosztów procesu (pkt III);

II. oddala dalej idącą apelację powódki oraz w całości apelację strony pozwanej;

III. nie obciąża powódki kosztami postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 793/14 (transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia)

Początek tekstu

[Przewodnicząca 00:00:01.391]

... w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej Sąd Okręgowy w Świdnicy w składzie tu obecnym po rozpoznaniu na rozprawie w dniu dzisiejszym sprawy z powództwa M. B. przeciwko (...) SA w W. o zapłatę 20.000 złotych na skutek apelacji obu stron od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 18 czerwca 2014 roku sygnatura akt I C 210/13 w punkcie pierwszym: zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.000 złotych podwyższa do 10.000 złotych, punkt pierwszy, oraz zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki 600 złotych 50 groszy tytułem kosztów procesu, punkt trzeci: oddala dalej idącą apelację powódki oraz w całości apelację strony pozwanej, nie obciąża powódki kosztami postępowania apelacyjnego. Będzie wygłoszone uzasadnienie do sprawy II Ca

793/14. Apelacja powódki okazała się w części uzasadniona, zaś apelacja strony pozwanej była w całości bezzasadna. Sąd Okręgowy uznał ustalony przez Sąd Rejonowy stan faktyczny za prawidłowy i uczynił go podstawą własnego rozstrzygnięcia, zwłaszcza, że ustalenia te nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Odnosząc się w pierwszej kolejności do apelacji powódki jako dalej idącej, trzeba przyznać rację skarżącej, że zasądzone przez Sąd Rejonowy zadośćuczynienie w kwocie 5.000 złotych jest rażąco zaniżone i nie rekompensuje w wystarczający sposób następstw psychicznych wypadku, w którym straciła ona brata. Należy zgodzić się z powódką, że Sąd pierwszej instancji w sposób dość lakoniczny uzasadnił kwestię wysokości zasądzonego zadośćuczynienia. W ocenie Sądu Odwoławczego przyznana powódce kwota nie uwzględnia faktu, że śmierć brata powódki była nagła i nieoczekiwana. Wypadek komunikacyjny wiążący się z dramatyзмом doznań jakich z reguły doznają członkowie rodziny ofiary, co oczywiście w sposób znaczący miało wpływ na duży rozmiar traumy jakiej doświadczyli wszyscy jego najbliżsi, w tym i powódka. Oceniając wysokość należnego w niniejszej sprawie zadośćuczynienia należało mieć na uwadze także młody wiek zarówno powódki jak i jej tragicznie zmarłego brata. Oboje oni byli wówczas nastolatkami, a także to, że należeli oni do najbliższego kręgu rodzinnego. Byli rodzeństwem, zamieszkiwali we wspólnym gospodarstwie domowym, a więc w konsekwencji pozostawali w bezpośrednim uzależnieniu w sprawach życia codziennego a ponadto z racji ich bliskiego pokrewieństwa oczywistym wydaje się, że łączyły ich bardzo silne więzi emocjonalne. Wszystkie te okoliczności niewątpliwie musiały wpłynąć na zły stan psychiczny, w jakim powódka znalazła się po śmierci brata. Kwestii tych Sąd Rejonowy nie rozważył dość wnikliwie, co sprawiło, że przyznane zadośćuczynienie musiało podlegać podwyższeniu do kwoty 10.000 złotych jako rekompensującej w sposób należyty krzywdę doznaną przez powódkę w wyniku tragicznej śmierci brata. Z tych też względów apelacja M. B. jako częściowo uzasadniona podlegała uwzględnieniu, artykuł 386 paragraf 1 k.p.c. Odnośnie dalszych zarzutów powódki odnoszących się do wysokości zadośćuczynienia należy stwierdzić, że nie są one trafne. Trzeba, bowiem pamiętać, że pokrzywdzona oprócz brata miał również inne rodzeństwo, dwie siostry oraz oboje rodziców, mogła więc liczyć na wsparcie w tej trudnej sytuacji. Ponadto w niniejszej sprawie nie ma żadnych dowodów świadczących o tym, iż powódka przeżyła żałobę po swym bracie w sposób powikłany. Biegła w opinii stwierdziła na brak możliwości jednoznacznego potwierdzenia, że zaistniałe u powódki cechy osobowości to jest neurotyzm, czy introwersja oraz choroby somatyczne takie jak tachykardia czy zaburzenia hormonalne wiążą się bezpośrednio ze stresem wywołanym śmiercią brata. Trzeba również pamiętać, że ostatecznie powódka potrafiła odnaleźć się po doznanej tragedii, założyła rodzinę, ma dziecko. Nie bez znaczenia wreszcie dla rozmiaru przyznanego zadośćuczynienia ma fakt no dość znacznego upływu czasu od zaistniałego wypadku do daty wyrokowania to jest około 14 lat. Mając więc na uwadze te okoliczności Sąd Okręgowy oddalił dalej idącą apelację powódki jako nieuzasadnioną na podstawie artykułu 385 k.p.c. Jeśli zaś chodzi o apelację strony pozwanej to jest ona w całości nietrafna. Przez sam, bowiem fakt, że biegła psycholog w swojej opinii zaobserwowała u powódki takie cechy osobowości jak introwersja, czy nieszczerłość, nie można zakwestionować zeznań powódki dotyczących stanu, w jakim znalazła się po śmierci brata. Już choćby z doświadczenia życiowego wynika, że w wypadku nagłej i niespodziewanej śmierci najbliższego członka rodziny u pozostałych jego krewnych dochodzi do krzywdy w postaci bezpowrotnego zerwania więzów rodzinnych oraz różnego rodzaju cierpień psychicznych z tym, z tym związanych. Oczywistym jest również i to, że pomiędzy rodzeństwem zwłaszcza w młodszym wieku mieszkającym wspólnie i tworzącym rodzinę istnieje więź szczególnie bliska. Trudno więc te okoliczności jak to zdaje się czynić skarżąca skutecznie zakwestionować. Wszystko to sprawia, że po stronie pozwanej zaistniała odpowiedzialność za skutki wypadku, stąd też jej apelacja jako bezzasadna musiała podlegać oddaleniu na podstawie artykułu 385. Jeśli chodzi o koszty postępowania to Sąd tutaj zastosował przepis artykułu 102 k.p.c. w związku z artykułem 391 paragraf 2 k.p.c. przyjmując zasadę, że skoro wysokość zadośćuczynienia zależy od uznania Sądu, no można nie obciążać powódki kosztami postępowania apelacyjnego. To wszystko.

[koniec części 00:05:40.688]